

Миразиз Аъзам ҳам болалар, ҳам катталар шоири, айна чоғда ўткир публитсист, етук таржимон ҳамдир. У 1936 йили Тошкентда таваллуд топган. Тошкент Давлат дорилфунунини тугатгач, Тошкент телестудиясида, «Гунча» болалар ойномасида, сўнгра «Ёш гвардия», Гафур Гулом нашриётларида мухаррир бўлиб ишлаган. Кўп йиллар Ўзбекистон Ёзувчилари уюшмасида маслахатчи, саркотиб ёрдамчиси бўлиб ишлаган.

Унинг ижоди талабалик йилларидаёқ бошланган. Унинг биринчи шеъри 1960 йилда «Галати туш» номи билан чоп бўлган. Кейинчалик у 1972 йилда алохида китоб холида болаларга совга қилинган. Унинг биринчи шеърий тўплами «Металлург» (1964) номи билан чоп бўлган. Шундан сўнг болалар учун «Ақлли болалар» (1969, дoston), «Сенга нима бўлди» (1970), «Ер айланади» (1973), «Ерга доврук соламиз» (1970), «Бир чўнтак ёнгок» (1990, сайланма) каби бир катор ажойиб шеърий тўпламлари босилиб чиқди. Уларда болаларнинг калби ва туйгулари оркали оламни, одамни билишга, яхшилик билан ёмонликни фарқлашга, халол ва покиза меҳнатни улуглашга интилади.

Адиб катталар учун ҳам бир катор салмоқли шеърий гулдасталар яратган. Жумладан, «Севаман» (1977), «Туйгулар» (1980), «Сабот» (1983) каби тўпламларидаги кўпчилик шеърлар ўзининг хаётий ва жозибалилиги билан ўқувчи калбини забт этади. Шоир ана шу шеърий тўпламларидаги энг яхши шеърларини ва янги ёзилган асарлари сарасини ўзининг «Ҳақиқатнинг кўзлари» (1988) сайланмасига жамлаб, талабчан ўқувчисига хавола этди.

Миразиз Аъзам хароратли, шижоатли публитсист ҳамдир. Унинг маданий-адабий меросни кўз қорачигидек асрашга даъват этувчи бир катор тарихий-адабий мақолалари шулар жумласидандир.

Адиб мохир таржимон, адабиёт ва маданиятнинг хормас тарғиботчиси ҳам. Унинг турк, рус, немис адибларидан қилган таржималари, айниқса, ислом маданиятига оид таржималари кўпчилик мутахассис ва оддий ўқувчи ихлосини орттирди.

Миразиз Аъзам ижоди гуллаган, сермахсул, серфайз бўлишига ишонса бўлади.